

A KOSSUTH-DÍJAS FESTŐMŰVÉSzt SZENTESEN HELYEZTÉK VÉGSŐ NYUGALOMRA

Újratemették Kosztát

A FESTŐT SERFŐZŐ LEVENTE PLÉBÁNOS, SZIRBIK IMRE POLGÁRMESTER ÉS KOVÁCH PÉTER LEKÉSZ KÍSÉRTE UTOLSÓ ÚTJÁRA Fotó: Tésik Attila

Újratemették Koszta József Kossuth-díjas festőművészt és feleségét a szentesi Kálvária temetőben. A szertartáson megjelentek a művész hozzátartozói. Tisztelői közül százán kísérték utolsó útjára Koszta Józsefet.

BLAHÓ GABRIELLA

A fővárosi Kerepesi temetőből hozták szentesre Koszta József festőművész földi maradványait, hogy az általa választott földben újratemessék. Koszta végrendeletében fogalmazta meg ezt az óhaját, amely csaknem 60 évvel a

→ NÉVJEGY. Koszta József 1861-ben született Brassóban. 1882–83-ban a bécsi akadémián tanult, majd a budapesti mintarajztanodában Lotz Károly és Székely Bertalan növendéke volt. 1891-ben ösztöndíjjal Münchenbe ment. 1920-tól már jórészt Szentes melletti tanyáján élt, ott festette jellegzetes drámai tájait, a paraszti életet. 1948-ban Kossuth-díjat kapott. 1949-ben Budapesten halt meg.

halála után most teljesült. A szertartáson megjelentek oldalági rokonai – Koszta Erzsébet lapunknak azt mondta, édesapjától hallott a tehetséges fes-

→ Méltató szavak

Koszta József életében megjelent újságcikkek, visszaemlékezések olvastak fel a gimnázium dráma tagozatos diákjai. Ezek egyikéből kiderült, Koszta kisfiú korában juhász szeretett volna lenni, hogy naphosszat nézegethesse és lefesthesse a felhőket. Hitvallása szerint azért szerette meg Szentest, mert ez a vidék mutatja meg a legegységesebben a magyar táj jellegzetességeit.

től, akit a brassói eredetű családban úgy emlegettek, mint piktort. Koszta Szindi nemrégiben ismerkedett meg a művész festészetével. A rokonok elmondták, egyetlen Koszta-kép sincs a birtokukban, amit nagyon sajnálnak. Hangsúlyozták: örülnek és hálásak, amiért a helyi Együtt Szentesért Egyesület és a Tájak, korok, múzeumok nevű mozgalom kezdeményezésére a szentesi önkormányzat újratemetteti a festőművészt és feleségét, Szeifert Annát.

Az ünnepélyes szertartás Mihály Béla klarinétjátékával kezdődött, cite-

rakíséret mellett énekeltek a Koszta-iskola diákjai. A festőt református, feleségét pedig katolikus módon keresztelték, ezért mindkét felekezet papja

jelen volt a búcsúztatáson, Kovách Péter lelkész és Serfőző Levente plébános egyaránt szólt a tisztelgőkhöz. Szirbik Imre szentesi polgármester arra emlékeztetett, Koszta messziről jött, de nem ment el Szentesről, hiszen itt lelt otthonra, képein a világot alakító, küzdő és érző embert örökölt meg. Koszta örökének feltétlen híveként Széchenyiné Csergő Judit az újratemetés résztvevőit arra biztatta, az összerendezés jeleként tegyenek mécseseket a díszsírhelyre. Koszta József és Szeifert Anna csontládája a Kálvária temető díszparcellájába került.

Horthy Miklóstól Rajk Lászlóig

A magyar történelem a temetések és újratemetések története. Csak az elmúlt fél évszázadban öt nagyobb újratemetés volt az országban.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Rajk Lászlót koholt vádak alapján 1949. október 15-én végezték ki Budapesten, jeltelen sírba temették. A kommunista politikus újratemetését 1956. október 6-án rendezték meg a Kerepesi temetőben. Eredetileg 2-3 ezer gyászolót szervezett a budapesti pártbizottság a temetésre, végül 250 ezren búcsúztatták Rajkot.

Bartók Béla 1945. szeptember 26-án hunyt el New Yorkban. A zeneszerző hamvait a kommunista hatalom hozta haza, s 1988. július 7-én közös ál-

lami és egyházi szertartás keretében temette újra a Farkasréti temetőben.

Nagy Imrét 1958. június 16-án végezték ki a budapesti gyűjtőfogházban. Holttestét a börtön udvarán temették el. A miniszterelnök földi maradványait 1961-ben titokban kihantolták, és az Új köztemető 301-es parcellájában újra eltemették, a nyilvántartásba hamis nevet jegyezve be. A Történelmi Igazságtétel Bizottság kezdeményezte Nagy Imre újratemetését. A 301-es parcellában jeltelenül eltemetett Nagy Imre holttestét kihantolták, és 1989. június 16-án 250 ezer ember előtt vették tőle végső búcsút a Hősök terén.

Mindszenty József bíboros, hercegprímás 1975. május 6-án Bécsben hunyt el. Végrendeletében úgy rendel-

kezett: „Ha számkivetésben halok meg, temessenek el ideiglenesen a máriacelli (Ausztria) kegytemplomban. Ha Mária és Szent István országa felett lehull a moszkvai hitetlenség csillaga, vigyék testemet az esztergomi bazilikai sírboltba”. 1991. május 4-én újratemették Esztergomban. A szertartáson tízezrek vettek részt.

Vitéz nagybányai Horthy Miklós 1957. február 9-én hunyt el Portugáliában. A kormányzó, ellentengernagy újratemetését a Magyar Tengerészek Egyesülete kezdeményezte. Horthy földi maradványait 1993. szeptember 4-én helyezték örök nyugalomra a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Kenderesen, a Horthy-család sírboltjában. A temetésen mintegy 50 ezren vettek részt.

→ BÁTYI ZOLTÁN

Benzinlift

Hej, de nagy örömmel eljárnam most a benzincsárdást! Hiszen az üzemanyag ára olyan alacsonyan landolt az elmúlt napokban, ahol utoljára egy éve járt. Míg pár hónapja egyesek egészen különleges válságkezelési programok kidolgozásán törték a fejüket, amikor csak rápillantottak egy-egy benzintöltő állomás ártábláira, ma már a kútkezelők lassan kesztonbeton-betegséget kapnak a mélybe zuhanó áraktól.

Ez persze nem jelenti azt, hogy a válságkezelési programról le kelene mondanunk. Ugyanis a benzin, s egyéb energiahordozók ára korántsem azért lett olcsóbb, mert valami csoda folytán a világ úgy döntött: önmérsékletből mutat példát. Magától és teljesen önszántából visszafogja a fogyasztást, s még az is kerékpárnyergébe pattan, aki korábban a kerétfűthető úszómedencéjéig is csak nyolchengeres autósodával tudott kigurulni a gardróbszekrényből.

” A baj csak az: amit megtakarítunk a nafta árán, elfolyik ezer más csatornán.

Nagy bánat okozza a nagy örömet – a pénzügyi válságtól megrendült világgazdaság növekedése esett annyira vissza, hogy a nagy naftafaló konszernek, ha nem is mondták még be az unalmast, de azt már közölték az energiát szállítókkal: közel sincs oly sok égő aranyra szükségük, mint mondjuk fél évvel ezelőtt volt.

Jómagam nem tudom, hogy a banki csődök nyomán kialakult gazdasági rettegésnek mennyire valós az alapja, s mennyit köszönhetünk annak az öngerjesztő hisztériának, ami most körbeöleli a Földet. De tény: közgazdászok, politikusok, országot vezetőik vagy éppen ellenzékben hatalomra készülők nap mint nap önmérsékletéről, takarékosságról, a beruházási politika átgondolásáról beszélnek, s korántsem csak nálunk. A benzin meg csak néz ki a fejéből (pardon: a hordójából), s nem akar hinni a szemének. Ő, aki fél éve még a világgazdaság nagy sztárja volt, lassan mellékszereplővé válik, a korábbiánál jóval kisebb gázsival.

A baj csak az: amit megtakarítunk a nafta árán, elfolyik ezer más csatornán (hogy mást ne mondjak: törlesztőrészletekre), s mire eljárnamk ama bizonyos benzincsárdást, azt vesszük észre: autónk sincs, amibe tankolhatnánk.

Na jó, elhiszem, mert mondja az okosok egy része: a helyzet közel sem ennyire aggasztó. És mi, pesszimizmusra hajló magyarok most hallgassunk rájuk, s élvezzük ki a csökkenő benzinárral járó örömeiket. De ismerve a benzinlift szokásait, az se baj, ha hetente egyszer azért megnézzük, ott van-e még, üzemképes állapotban, biciklink a tárolóban.

Szenkovszky István nem tagja a Lionsnak

SZABÓ C. SZILÁRD

Szenkovszky István biztosan nem fog karácsonykor az oroszlanosok nevében adományokat gyűjteni a rászorulóknak. Azért nem, mert az Első Szegedi Lions Klub nem tudja sorai között a Szegedi Kéményseprő-ipari Kft. igazgatóját, akit – mint ahogy azt megírtuk – orvvadászaton értek. Tévesen jelent meg lapunk szombati számában, hogy Szenkovszky a karitatív szervezet tagja. Nem tagja. Ezért elnézést kérünk a nagy múltú civilszervezettől.

Igy a témáról írott jegyzetünk azon része sem állja meg a helyét, ahol Szenkovszky személyén keresztül a Lions erkölcsi normáit, társadalomban vállalt jószolgálati szerepét állítottuk szembe a gyalázatos cselekedettel. Mert úgy gondoltuk: ha valaki felesküszik az őszinteségre, tisztaságra, szívét a szükségét szenvedők szolgálatába állítja, nem teheti meg, hogy

még csak a gyanú árnyéka is rávetüljön egy vértől izmas történet kapcsán. Az egymásnak két szögesen elmentmondó értékrendet állítottuk szembe egymással.

De tévedtünk, mert Szenkovszky nem vallja, nem vallhatja magáénak a Lions jelmondatát, erkölcsi normáit, morális útmutatásait, hiszen – mint utóbb kiderült – nem tagja a karitatív szervezetnek.

Az a fránya szivarozás vezetett bennünket tévútra. Szenkovszky ugyanis – egy, a lapunkban megjelent tudósítás szerint – egy Lions-bálon két klubtag társaságában hódolt ennek a szertartásnak. Ebből gondoltuk – tévesen –, hogy ő is tag.

A történekről a véleményünk nem változott, azonban tévedésünkért, s az abból levont helytelen következtetésekért elnézést kérünk valamennyi Lions-tagtól és olvasóinktól.

32 millió forint jutott a makói térségnek

MUNKATÁRSUNKTÓL

Tavaly két, egyenként 50 milliós támogatási alapot nyitott meg a Csongrád Megyei Közgyűlés a kistelepülések számára; az egyikből játszótérek felújítására, a másikkól pedig uniós pályázatok előkészítésére kérhetnek pénzt a falvak. Martonosi György megyei képviselő, az egyik érintett falu, Maroslele polgármestere azt mondta: ha ez az utóbbi alap nem létezne, a kis önkormányzatok már jelentkezni sem tudnának a kiírásokra, hiszen már a pályázatok előkészítése, a tervek, engedélyek megszerzése is komoly kiadást jelent számukra. Maroslelén ilyen volt például a 200 milliós iskola- és óvodakorszerűsítési elképzelés, amelynek csak az előkészítése 2 millióba került.

A falvak olyan célok megvalósításához kérték támogatást, mint például utak építése, egy idősotthon felújítása, akadálymentesítése vagy éppen a faluközpont megújítása. Megtudtuk: idén minden jelentkező község kapott támogatást. Ha mind a két alapot nézzük, a Makói térségi települések 2 év alatt összesen 32,4 milliós támogatást kaptak ily módon a megyétől. Elmondható tehát: legkomolyabb segítők a megye vélekedett Martonosi. Az persze már más kérdés, mire mennek ezzel a segítséggel az érintett önkormányzatok. Martonosi szerint ugyanis míg a megye pályázatokat politikától mentesen bírálja el, addig az elbírálásban sok szubjektív elemet megengedő uniós pályázaton az utóbbi időben ellenzéki polgármester települése nem nyert Makó környékén.